

Dosarul nr. 3ra-182/2023
2-20120339-01-3ra-09022023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: Gh. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

31 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de către avocatul Viorel Sîrghi în interesele Societății Comerciale „Esperanza” Societate cu Răspundere Limitată, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Esperanza” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, persoană terță Compania „Vikan A/S” privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, împotriva deciziei din 08 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 septembrie 2020, SC „Esperanza” SRL a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare AGEPI), persoană terță Compania „Vikan A/S”, prin care a solicitat anularea hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 10 iulie 2020 ca fiind ilegală și neîntemeiată; obligarea înregistrării mărcii VIKAN, nr. depozit xxxxx pe numele SC „Esperanza” SRL conform deciziei Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 949 din 29 ianuarie 2020.

În motivarea acțiunii a indicat că, compania SC „Esperanza” SRL pe parcurs a ultimilor 9 ani a plasat pe piața Republicii Moldova produsele sub semnul VIKAN și a promovat pe teritoriul Republicii Moldova produse cu semnul VIKAN de sine stătător și din contul său, faptul care se confirmă și prin ordinele SC „Esperanza” SRL privind organizarea diferitelor seminare, anexate la observațiile depuse în cadrul dosarului examinat la Comisia de Contestații a AGEPI.

Fără promovarea întreprinsă de către compania SC „Esperanza” SRL, marca VIKAN nu ar fi fost cunoscută (a nu se confunda cu noțiunea „să se bucure de renume”)

de companiile consumatori din Republica Moldova. Toți agenții economici din industria alimentară a Republicii Moldova au asociat marca VIKAN cu activitatea companiei SC „Esperanza” SRL.

Astfel, la 20 iunie 2019 marca verbală VIKAN pentru clasa nr. 21, nu era înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova pe numele cuiva, prin urmare, nu a fost înscrisă în Registrul național al mărcilor. De asemenea, marca VIKAN nu a fost înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova nici într-o altă clasă.

Respectiv, la 20 iunie 2019, SC „Esperanza” SRL cu bună credință s-a adresat la AGEPI cu cerere de înregistrare a mărcii VIKAN pentru clasa nr. 21, nr. depozit xxxxx, care a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOPI) nr.8/2019 la 31 august 2019.

Reclamantul a invocat că în perioada de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, nici o persoană interesată nu a formulat opoziție la înregistrarea mărcii conform art. 8 alin. (4) și art. 40 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Prin decizia Direcției mărci și design industrial al AGEPI din 29 ianuarie 2020 nr. 942, s-a decis înregistrarea mărcii VIKAN în legătură cu îndeplinirea condițiilor de înregistrare mărcii.

La 28 februarie 2020, compania „Vikan A/S” a depus contestație împotriva deciziei de înregistrare a mărcii VIKAN cu depozitul nr. xxxxx.

Prin hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 10 iulie 2020 s-a admis contestația depusă de Compania „Vikan A/S” și a fost abrogată decizia Direcției mărci și design industrial a AGEPI nr. 942 din 29 ianuarie 2020 și s-a respins cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit xxxxx din 20 iunie 2019 pe numele solicitantului SRL „Esperanza” (3) /.../. (4) /.../.

Întru admiterea contestației companiei „Vikan A/S”, respectiv și pentru emiterea hotărârii din 10 iulie 2020, AGEPI a invocat că materialele prezentate de Compania „Vikan A/S” dovedesc faptul că semnul VIKAN este cunoscut după compania Vikan A/S până la data de depozit a cererii nr. xxxxx, adică până la data de 20 iunie 2019, când SC „Esperanza” SRL a depus cerere de înregistrare a mărcii verbale VIKAN pe numele său; produsele marcate cu semnul VIKAN, care aparțin companiei „Vikan A/S”, au fost comercializate pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 2015.01.01 - 2020.02.27; compania Vikan A/S este titularul mărcii internaționale verbale VIKAN în mai multe țări; marca VIKAN se bucură de renume în mai multe state parte la Convenția de la Paris.

Drept temei pentru admiterea contestației companiei „Vikan A/S”, și respectiv pentru emiterea hotărârii din 10 iulie 2020, AGEPI a fost reținut prevederile art. 8 alin. (4) lit. (a) din Legea privind protecția mărcilor.

Reclamantul consideră neîntemeiată, ilegală în fond hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 10 iulie 2020 și emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

Referitor la motivul invocat în hotărâre precum că materialele prezentate de compania „Vikan A/S” dovedesc faptul că semnul VIKAN este cunoscut după compania „Vikan A/S” până la data de depozit a cererii nr. xxxxx, adică până la data de 20 iunie 2019, când SRL „Esperanza” a depus cerere de înregistrare a mărcii verbale

VIKAN pe numele său, reclamantul susține că Legea privind protecția mărcilor nu prevede temei pentru refuz la înregistrarea mărcii, faptul simplei cunoașterii că semnul pentru care se solicită înregistrarea mărcii este cunoscut după altă persoană. Ba mai mult, pentru ca o persoană să cunoască faptul că semnul pentru care se solicită înregistrarea mărcii este cunoscut pe teritoriul Republicii Moldova după o altă persoană, semnul dat ori trebuie să fie înregistrat pe teritoriul Republicii Moldova după această altă persoană, ori solicitantul trebuie să fie direct informat că semnul dat aparține altei persoane.

În opinia sa, aceste aspecte nu au fost demonstrate în cadrul examinării contestației depuse de compania „Vikan A/S” la Comisia de Contestații a AGEPI.

Astfel, consideră că AGEPI invocând acest motiv, a confundat noțiunea de „marca cunoscută” cu noțiunea „marca care se bucură de renume” și „marca notorie”. Or, doar marca care se bucură de renume (cumulativ cu alte cerințe din art. 8 alin. (4) din Legea privind protecția mărcilor și marca notorie art. 3 lit. c) din Legea privind protecția mărcilor), poate servi temei pentru refuz la înregistrare mărcii pe teritoriu altei țări după altă persoană.

Reclamantul a relatat că, conform art. 32⁵ din Legea privind protecția mărcilor, nici compania „Vikan A/S” nu a demonstrat prin careva probe certe că marca VIKAN se bucură de renume ori este notorie pe teritoriul Republicii Moldova, corespunzător nici AGEPI în hotărârea adoptată la 10 iulie 2020 nu a făcut trimitere nici la o probă certă, prin care să demonstreze că marca VIKAN se bucură de renume ori este notorie. Simplu fapt înregistrării mărcii în alte țări, nicidecum nu constituie temei pentru recunoașterea mărcii ca una notorie sau care se bucură de renume pe teritoriul Republicii Moldova.

Referitor la motivul invocat precum că produsele marcate cu semnul VIKAN, care aparțin companiei „Vikan A/S”, au fost comercializate pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 2015.01.01 - 2020.02.27, reclamantul susține că este unul neîntemeiat, neprobat și care nicidecum nu poate servi temei juridic pentru refuz la înregistrarea mărcii.

Din conținutul art. 38 alin. (4) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor, rezultă clar că pentru ca plasarea produselor marcate cu semnul litigios pe piața Republicii Moldova să devină temei legal pentru refuz la înregistrarea mărcii, această plasare urmează a fi efectuată anume de opozant, adică persoana care nemijlocit contestă (Vikan A/S) înregistrarea mărcii după solicitant (SRL „Esperanza”).

În cazul de față, plasarea pe piața Republicii Moldova a produselor cu marca VIKAN a fost efectuată nemijlocit de către solicitantul mărcii, SC „Esperanza” SRL, dar nu de contestatar, Vikan A/S. Or, contrariul nu a fost probat de către contestatar.

Ba mai mult, art. 38 alin. (4) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor univoc stabilește statutul procesual al persoanei care urma să plaseze pe piața Republicii Moldova produse marcate cu semnul litigios - opozant, adică persoana cointereseată, care în perioada de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii formulat opoziție la înregistrarea mărcii conform art. 8 alin. (4) și art. 40 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor. Astfel, de opoziție Vikan A/S nu a formulat în termenul legal.

Prin urmare, contestatarul compania „Vikan A/S” a pierdut (prin nevalorificare în

termenul prevăzut de lege) dreptul la opoziție și nu a solicitat repunerea în termen și în drept pentru depunerea opoziției.

La fel, reclamantul consideră că motivul invocat de AGEPI precum că compania „Vikan A/S” este titularul mărcii internaționale verbale VIKAN în mai multe țări, și anume este titular al mărcilor internaționale IR 873775 și IR 111494, înregistrate pentru clasa 21 CIPS și titular al mărcilor VIKAN înregistrate prin procedura națională în diferite țări ale lumii nu servește temei pentru anularea deciziei de înregistrare a mărcii după SRL „Esperanza” pe teritoriul Republicii Moldova.

Or, conform art. 3 din Legea nr. 38/2008, drepturile asupra mărcii sânt dobândite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condițiile prezentei legi; b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament; c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Prin urmare, analizând înregistrarea internațională prezentată de către compania „Vikan A/S”, se constată că înregistrarea dată nu se răspândește și pentru teritoriul Republicii Moldova.

Referitor la motivul precum că marca VIKAN se bucură de renume în mai multe state parte la Convenția de la Paris, reclamantul a relatat că motivul menționat, este unul neprobat întrucât compania „Vikan A/S” nu a demonstrat prin careva probe certe că marca VIKAN se bucură de renume ori este notorie nici pe teritoriul Republicii Moldova, nici în alte state, parte la Convenția de la Paris, corespunzător nici AGEPI în hotărârea sa din 10 iulie 2020 nu a făcut trimitere nici la o probă certă, prin care se va demonstra că marca VIKAN se bucură de renume ori este notorie.

Compania „Vikan A/S” a prezentat dovadă doar faptului că este titular al mărcilor internaționale IR 873775 și IR 111494, înregistrate pentru clasa 21 CIPS și titular al mărcilor VIKAN înregistrate prin procedura națională în câteva țări ale lumii. Dar, acest fapt nicidecum nu demonstrează faptul că marca VIKAN se bucură de renume în aceste state.

Reclamantul a mai notat că din conținutul în art. 38 alin. (4) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor, rezultă clar că opozantul înregistrării mărcii trebuie concomitent să demonstreze prin probe că de către opozant pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sânt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție; și marca se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului.

Mai mult, norma menționată este una imperativă și se aplică doar în cazul respectării concomitente a condițiilor mai sus menționate. La caz, compania „Vikan A/S” nu a demonstrat aceste fapte prin careva probe certe, corespunzător nici AGEPI în hotărârea sa din 10 iulie 2020 nu a făcut trimitere nici la o probă certă prin care se va demonstra că compania „Vikan A/S” a plasat pe piața Republicii Moldova produse identice sau similare cu cele solicitate și marca VIKAN se bucură de renume.

Astfel, AGEPI a admis o derogare gravă de la normele legale menționate mai sus, constatând nejustificat circumstanțele pe care le-a invocat compania „Vikan A/S”, fără a prezenta careva probe certe, dar și a aplicat absolut eronat normele de drept prevăzute de art. 8 și 40 din Legea privind protecția mărcilor, iar prin hotărârea din 10 iulie 2020 a fost grav vătămat dreptul reclamantului SRL „Esperanza” de a înregistra marca verbală VIKAN pe numele său, dreptul de prioritate, prin ce corespunzător se încalcă dreptul asupra mărcii.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de SC „Esperanza” SRL împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, persoană terță compania „Vikan A/S” cu privire la anularea hotărârii Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală din 10 iulie 2020 și obligarea înregistrării mărcii.

La 09 noiembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL a depus apel, iar la 10 ianuarie 2022, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii din 08 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii integral.

Prin decizia din 08 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL și a fost menținută hotărârea din 08 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privind temeinicia hotărârii din 10 iulie 2020 adoptate de Comisia de contestații a AGEPI pe motiv că la emiterea actului administrativ contestat au fost respectate prevederile Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei de Contestații în domeniul proprietății intelectuale și procedura de examinare a contestațiilor, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 257 din 02 aprilie 2009.

Astfel, instanța de apel a constatat că compania „Vikan A/S” este titularul mărcii internaționale verbale VIKAN IR 873775 din 08 aprilie 2005, înregistrată în țara de origine, Danemarca, fiind acceptată în Australia, Federația Rusă și pentru produsele din clasa 21, precum și a mărcii internaționale combinate Vikan IR 1114941 din 19.12.2011, înregistrată în țara de origine, Danemarca, fiind acceptată în Elveția, Uniunea Europeană, Japonia, Norvegia, Federația Rusă și pentru produsele din clasa 21, care sunt state parte la Convenția de la Paris și la Acordul de Instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, compania „Vikan A/S” fiind înregistrată la autoritatea daneză pentru mediul de afaceri.

Reieșind din materialele prezentate Comisiei de Contestații a AGEPI de către compania „Vikan A/S”, semnul VIKAN este cunoscut după compania „Vikan A/S”, DK până la data de depozit a cererii nr. xxxxx, adică până la data de 20 iunie 2019, când reclamanta SC „Esperanza” SRL a depus cerere de înregistrare a mărcii verbale VIKAN pe numele său, fiind promovate și plasate produse marcate cu semnul VIKAN, care sunt identice cu produsele solicitate spre înregistrare de către reclamantă, iar semnul respectiv este înregistrat ca marcă și se bucură de renume în mai multe state parte la Convenția de la Paris, fiind promovat pe piața mondială o perioadă îndelungată și inclusiv și pe piața Republicii Moldova au fost comercializate produse marcate cu semnul VIKAN și au avut loc tranzacții între SRL „Esperanza” și „Vikan A/S”.

Astfel, în temeiul art. 8 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, instanța de fond corect a stabilit că semnul VIKAN este cunoscut în rândul consumatorilor, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul companiei Vikan A/S, DK, precum și s-ar profita de renumele mărcii anterioare a companiei.

În acest sens, prima instanță just a considerat relevante argumentele persoanei terțe, precum că utilizarea unei mărci străine nu oferă dreptul reclamantei de a solicita recunoașterea dreptului asupra acesteia, or, potrivit art. 10 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Țările Uniunii sunt obligate să asigure cetățenilor Uniunii o protecție efectivă împotriva concurenței neloiale. Constituie un act de concurență neloială orice act de concurență contrar practicilor cinstite în materie industrială sau comercială. Va trebui să fie interzise mai ales: 1. orice fapte care sunt de natura să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea industrială sau comercială a unui concurent; 2. afirmațiile false, în exercitarea comerțului, care sunt de natura a discredita întreprinderea, produsele sau activitatea industrială sau comercială a unui concurent; 3. indicațiile sau afirmațiile a căror folosire, în exercitarea comerțului, este susceptibilă să inducă publicul în eroare cu privire la natura, modul de fabricație, caracteristicile, aptitudinea la întrebuințare sau cantitatea mărfurilor.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat ca nefondate argumentele reclamantului precum că, nici o persoană nu a formulat opoziție la înregistrarea mărcii în perioada de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii. Or, după cum s-a stabilit în cadrul examinării cauzei, persoana terță nu a cunoscut despre depunerea unei astfel de cereri și întâmplător a depistat această informație pe pagina web a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, motiv pentru care și au depus contestație.

Drept urmare, instanța de apel a concluzionat că autoritatea publică corect a apreciat ca neîntemeiate afirmațiile SC „Esperanza” SRL cu referire la materialele prezentate, și anume: promovarea mărcii VIKAN pe teritoriul Republicii Moldova (copia ordinelor privind organizarea și desfășurarea seminarelor cu scopul promovării inventarului VIKAN) în perioada 12 septembrie 2013 - februarie 2019, afirmațiile precum că produsele marcate cu semnul VIKAN sunt promovate de sine stătător și din contul său, datorită cărui fapt marca examinată a devenit cunoscută, iar solicitantul a informat contestatarul despre depunerea cererii de înregistrare a mărcii și nu a primit refuz din partea Vikan A/S. Or, Comisia de contestații a AGEPI just a explicat că, însuși faptul depunerii contestației din numele companiei „Vikan A/S”, DK demonstrează dezacordul acestuia cu acțiunile întreprinse de către solicitant, iar argumentele contrare ale apelantului sunt lipsite de justificare.

La 03 decembrie 2022, avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL a depus recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 22 februarie 2023 a depus motivarea recursului, solicitând casarea deciziei din 08 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii depuse de SC „Esperanza” SRL.

În motivarea recursului avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în acțiune și cererea de apel,

menționând că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Suplimentar, recurentul a relatat că decizia instanței de apel este nemotivată deoarece s-a limitat la analiza respectării de către autoritatea publică a procedurii administrative și doar la unele aspecte de fapt expuse în hotărârea AGEPI din 10 iulie 2020 și hotărârea primei instanței.

Recurentul a invocat că AGEPI la emiterea hotărârii din 10 iulie 2020 a admis o derogare gravă de la normele legale, constatând nejustificat circumstanțele pe care l-a invocat compania „Vikan A/S” fără a prezenta careva probe certe, dar și a aplicat absolut eronat normele de drept prevăzute de art. 8 și art. 40 din Legea privind protecția mărcilor, iar prin hotărârea adoptată a fost grav vătămat dreptul SC „Esperanza” SRL de a înregistra marca verbală VIKAN pe numele său, dreptul de prioritate, prin ce corespunzător se încalcă dreptul asupra mărcii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 08 noiembrie 2022, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului, prin intermediul poștei electronice, la data de 11 noiembrie 2022 (f.d.46, vol. II).

Totodată, decizia motivată din 08 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată părților, prin intermediul poștei electronice, la data de 25 ianuarie 2023 (f.d.47, vol. II).

Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 01 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului depus de către avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

Prin referința depusă la 03 aprilie 2023, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a solicitat respingerea recursului depus de avocatul Viorel Sîrghi în interesele SC „Esperanza” SRL cu menținerea deciziei din 08 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

La rîndul său, avocatul Radu Jingău în interesele persoanei terțe cșompania „Vikan A/S” a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibil recursul depus de către avocatul Viorel Sîrghi în interesele Societății Comerciale „Esperanza” Societate cu Răspundere Limitată, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin.(2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fata instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform

jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, cererea de recurs depusă de către avocatul Viorel Sîrghi în interesele Societății Comerciale „Esperanza” Societate cu Răspundere Limitată, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către avocatul Viorel Sîrghi în interesele Societății Comerciale „Esperanza” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Mariana Pitic

Aliona Miron